

V Bruselu dne 9.7.2013
SWD(2013) 264 final

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

SOUHRN POSOUZENÍ DOPADŮ

NÁVRH SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o souborných cestovních službách a cestách s asistovanou přípravou, kterou se mění
nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2011/83/EU
a kterou se zrušuje směrnice Rady 90/314/EHS**

{COM(2013) 512 final}
{SWD(2013) 263 final}
{SWD(2013) 266 final}

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

SOUHRN POSOUZENÍ DOPADŮ

NÁVRH SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o souborných cestovních službách a cestách s asistovanou přípravou, kterou se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2011/83/EU a kterou se zrušuje směrnice Rady 90/314/EHS

1. ÚVOD

1.1. Politické souvislosti

Trh cestovního ruchu hraje v současném evropském hospodářství ústřední úlohu.

Klíčovým úkolem Evropské unie je vytvořit regulační rámec, který poskytuje dostatečnou ochranu pro spotřebitele, aby si tito mohli s důvěrou nakupovat své rekreační pobyty v rámci celé Unie. Zároveň musí být v zájmu zvýšení hospodářské soutěže na trhu zajištěny rovné podmínky pro podniky v oblasti cestování.

Přijetí směrnice o souborných službách pro cesty v roce 1990 znamenalo výrazný přínos z hlediska rozvoje jednotného trhu s důležitou součástí trhu cestovního ruchu a bylo díky tomu dosaženo významných práv pro cestující. Vzhledem k rozvoji internetu a oblibě nových způsobů, které spotřebitelé využívají pro nákup svých rekreačních pobytů, se však tato směrnice nedá již zcela aplikovat na všechny tyto nové cestovní produkty.

Příslušné odvětví a organizace spotřebitelů opakovaně žádaly, aby byla směrnice o souborných službách pro cesty modernizována. Revize směrnice o souborných službách pro cesty je rovněž výslovně naplánována v Evropském programu pro spotřebitele a je uvedena v příloze II Aktu o jednotném trhu II.

1.2. Definice

- **Samostatné cestovní služby** — cestovní služba, jako např. let, ubytování nebo pronájem vozidel, která je nakupována jako samostatný produkt, tj. zakoupena samostatně a nikoli nabízena v kombinaci s jinou službou cestovního ruchu, a to i v případě, že cestující v rámci stejného zájezdu nebo pobytu využívá několik cestovních služeb.
- **Předem stanovená souborná služba (balíček)** — kombinace cestovních služeb předem stanovená pořadatelem a skládající se alespoň ze dvou z následujících služeb: 1) přepravy cestujících, 2) ubytování a 3) další služby cestovního ruchu, které nejsou doplňkem dopravy nebo ubytování a tvoří významnou část souborné služby (např. pronájem vozidel).
- **Cesty s kombinovanou přípravou¹** — kombinace cestovních služeb, přičemž alespoň dvě z výše uvedených služeb, jako jsou lety, hotelové ubytování nebo pronájem vozidel, se nakupují pro jeden zájezd nebo rekreaci buď od stejného dodavatele, nebo

¹ Cesty s kombinovanou přípravou jsou ze strany odvětví často označovány jako dynamické soubory služeb. Pojem „cesta s kombinovanou přípravou“ je proto synonymem dynamických souborů služeb, a oba tyto termíny budou tedy v celém dokumentu používány zaměnitelně, zejména když se hovoří o výsledcích studie o újmě způsobené spotřebitelům, kteří si pořizují dynamické soubory cestovních služeb.

od dodavatelů používajících procesy asistované rezervace a pokud kupující může sloučit příslušné cestovní služby podle svých preferencí (služby „šité na míru“). Cesty s kombinovanou přípravou jsou na rozdíl od předem stanovených souborných služeb pro cesty svou povahou dynamické a lze je rozdělit do dvou hlavních dílčích kategorií:

- **Souborné služby „jednoho obchodníka“:** Spotřebitelé mohou upravit obsah zájezdu nebo pobytu podle svých potřeb a mohou tak učinit na jedné internetové stránce nebo v jedné maloobchodní pobočce cestovní kanceláře a během celého procesu rezervace mají svobodu si navolit zvláštní cestovní komponenty. Tyto cestovní služby slučuje dohromady jeden obchodník (a to včetně na žádost cestujícího) a jsou nabízeny nebo prodávány způsobem, který je typický pro souborné služby, tj. jsou např.:
  - nabízeny, prodávány nebo účtovány za souhrnnou cenu,
  - prodávány v rámci stejné rezervace,
  - předmětem jediné smlouvy, nebo
  - nabízeny prostřednictvím reklamy nebo prodávány pod pojmem „balíček“ nebo jiným podobným pojmem.
- **Cesty připravované vícero obchodníky:**
  - Souborné služby „více obchodníků“: rozdíl mezi „soubornou službou více obchodníků“ a „soubornou službou jednoho obchodníka“ spočívá v tom, že soubornou službu více obchodníků dává dohromady několik obchodníků a má **alespoň jednu z vlastností, které jsou typické pro souborné služby**, jak je uvedeno výše u souborné služby jednoho obchodníka. Týká se to i případů, kdy jsou jméno cestujícího nebo údaje potřebné k uzavření rezervace předávány mezi obchodníky, a to nejpozději v době, kdy je potvrzena rezervace první služby,
  - Cesty s asistovanou přípravou od „více obchodníků“ jsou kombinací cestovních služeb, kdy jeden obchodník cíleně usnadňuje nákup cestovních služeb od jiného obchodníka během jediné návštěvy prodejního místa nebo prostřednictvím odkazů na rezervační procesy online. V takových případech uzavírají spotřebitelé samostatné smlouvy s příslušnými poskytovateli služeb a nejsou zde přítomny žádné prvky typické pro souborné služby (viz výše).

1.3. Konzultace a odborné poznatky

Komise uspořádala dvě veřejné konzultace (v letech 2008 a 2009) a řadu seminářů pro zúčastněné strany (v letech 2009, 2010 a 2012). GŘ JUST rovněž spolupracovalo s příslušnými službami prostřednictvím řídicí skupiny pro posouzení dopadů, která byla poprvé svolána na červen 2009 a sešla se třikrát.

1.4. Zvláštní charakteristiky souborných služeb pro cesty a platný právní rámec

Ačkoli se na souborné služby pro cesty rovněž vztahují některé horizontální předpisy na ochranu spotřebitele, nejsou v nich upraveny zvláštní aspekty, které jsou s nimi spojeny, jako jsou povinnost informovat o trase cesty, vymezení odpovědnosti v případě problémů v rámci plnění souborné služby a povinné požadavky na ochranu v případě platební neschopnosti. Nařízení o právech cestujících stanoví zvláštní práva cestujících, pouze pokud jde o dopravní služby, avšak nikoliv co se týče kombinace různých turistických služeb.

2. VYMEZENÍ PROBLÉMU

Směrnice o souborných službách pro cesty se v průběhu let osvědčila a vedla k vytvoření svébytného trhu. Vzhledem k sílící tendenci nakupovat cestování po internetu se však její oblast působnosti znejasnila a zastarala. V důsledku toho si podniky v rámci vnitřního trhu již nekonkurují stejným způsobem a při snaze rozšířit své působení za hranice naráží na překážky. Zastaralost oblasti působnosti směrnice má za následek značné poškozování spotřebitelů, kteří často nakupují nechráněné cesty a přitom se domnívají, že chráněné jsou. Jiná zastaralá a nejasná ustanovení stávající směrnice generují zbytečné náklady pro podniky a spotřebitele.

2.1. Souvislosti vymezení problému – změny na trhu cestovního ruchu

73 % domácností v EU má přístup k internetu (údaj z roku 2011). Téměř dvě třetiny občanů EU využívá internet alespoň jednou týdně. Více než polovina uživatelů internetu jsou jeho „pravidelnými uživateli“, kteří na internetu surfují každý den nebo téměř každý den. Cestovní služby jsou nejpoblábnější kategorií produktů kupovaných online.

Internet změnil způsob, jakým spotřebitelé organizují své rekreační pobyty. Cest s kombinovanou přípravou přibývá: údaje ukazují, že si je pořídilo 23 % občanů EU, ale tyto údaje jsou podstatně vyšší pro Irsko (46 %), Švédsko (44 %), Itálii (36 %) a Slovinsko (42 %).

2.2. Klíčové problémy, kterým čelí podniky

2.2.1. *Neexistence rovných podmínek*

Změny na trhu vedly k situaci, kdy podniky, na které se vztahuje směrnice o souborných službách v dopravě, podléhají odlišným pravidlům a nesou jiné náklady ve srovnání s těmi podniky, které směrnici nepodléhají, ať už objektivně, nebo podle svého mínění, a to přesto, že spolu soutěží o stejné zákazníky. Průměrné náklady podniků na dodržování předpisů se odhadují na 10,5–12,5 EUR na jednu soubornou službu.

2.2.2. *Zbytečné/neoprávněné náklady spojené s dodržováním předpisů*

Některá ustanovení směrnice zastarala nebo jiným způsobem začala představovat pro společnosti zbytečnou zátěž. To platí zejména pro zastaralé požadavky na informace (např. zvláštní požadavky na brožury nebo rezervace last-minute), neomezenou odpovědnost pořadatelů v případech, kdy není z důvodu zásahu vyšší moci možné poskytnout zpáteční cestu podle plánovaného harmonogramu, a zdvojení nákladů u služebních cest organizovaných cestovními manažerskými společnostmi (pokud tyto společnosti poskytují podobnou úroveň ochrany, jaká existuje v rámci směrnice o souborných službách pro cesty).

2.2.3. *Vzájemné rozpory v právních systémech v členských státech vedoucí k překážkám pro přeshraniční obchod*

Stávající směrnice je založena na minimální harmonizaci, což mělo za následek vzájemné rozpory v právních systémech v členských státech vedoucí k překážkám pro přeshraniční obchod. Tato rozdílnost je odpovědná za dodatečné náklady, které podniky, jež se chtějí zabývat přeshraničním obchodem, musí vynaložit na dosažení shody s předpisy (2 EUR za soubornou službu, což znamená, že tyto podniky ve výsledku platí 12,5–14,5 EUR za soubornou službu). Tyto dodatečné náklady vychází z různých požadavků na informace, odlišných oblastí působnosti ochranných pravidel, rozdílů mezi režimy pro ochranu před platební neschopností spolu s nedostatkem vzájemného uznávání a odlišných vnitrostátních pravidel týkajících se odpovědnosti různých stran.

2.3. Klíčové problémy pro spotřebitele

2.3.1. Újma pro spotřebitele, které byli vystaveni uživatelé cest s kombinovanou přípravou

Studie o újmě pro spotřebitele odhaduje, že ročně se míra újmy pro spotřebitele, které byli vystaveni uživatelé cest s kombinovanou přípravou v EU-27, pohybuje v čisté výši větší než 1 miliarda EUR, tj. i po kompenzační platbě. Důvodem je skutečnost, že cesty s kombinovanou přípravou čelí problémům častěji a tyto problémy způsobují v průměru větší újmu než ty, které souvisí s předem stanovenými soubornými službami. Zvláště škodlivé účinky pro spotřebitele by mohla mít platební neschopnost pořadatele či poskytovatele služeb. Často je pro uživatele obtížné porozumět tomu, zda jsou cesty s kombinovanou přípravou, které kupují pomocí obchodníka, předmětem ochrany, či nikoli. 67 % spotřebitelů, kteří cesty s kombinovanou přípravou zakoupili přes zprostředkovatele s fakturací od různých společností, se opravdu mylně domnívalo, že jim bude v případě úpadku nějaké z těchto společností poskytnuta náhrada. Tento zmatek by mohl způsobit závažnou újmu, zejména v případě, kdy se spotřebitelé o neexistenci ochrany po úpadku společnosti dozví, až když jsou ponecháni napospas v zahraničí či nemohou získat své peníze zpět.

2.3.2. Újma pro spotřebitele vyplývající z nejasných a zastaralých pravidel

Do určité míry trpí újmu i ti spotřebitelé, kteří si kupují „chráněné“ předem stanovené souborné služby. Důvodem je skutečnost, že některá ustanovení směrnice jsou nejasná, zastaralá nebo nenaplnují přiměřená očekávání dnešních spotřebitelů. To se týká především nejasných pravidel týkajících se odpovědnosti, nejistoty, pokud jde o ceny, nedostatku práva na ukončení smlouvy a těžkopádnosti co do přístupu ke spravedlnosti.

2.4. Současný stav — výchozí scénář

Bez dalšího veřejného zásahu by zjištěné problémy přetrvávaly. Z dlouhodobějšího hlediska se jejich četnost pravděpodobně zvýší, a to vzhledem k rostoucí popularitě internetu a cest s kombinovanou přípravou.

2.5. Má Unie právo jednat?

Právní základ pro opatření EU je článek 114 Smlouvy, který stanoví, že „Evropský parlament a Rada [...] přijímají opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.“ Ustanovení čl. 114 odst. 3 navíc upřesňuje, že „Komise bude ve svých návrzích podle odstavce 1 týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele vycházet z vysoké úrovně ochrany a přihlédne přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích“.

Cíle, spočívajícího ve zvýšení ochrany spotřebitele a současné eliminaci právní roztříštěnosti a narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států.

3. CÍLE POLITIKY

Obecným cílem je přispět k lepšímu fungování vnitřního trhu v odvětví souborných služeb pro cesty a dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele v tomto odvětví.

4. VARIANTY POLITIKY

4.1. Určené varianty politiky

- **Varianta 1 — zachování současného stavu — výchozí scénář**
- **Varianta 2 — pokyny**

- **Varianta 3 — označení pro souborné služby pro cesty a/nebo požadavek na prodejce, kteří prodávají cesty s asistovanou přípravou, aby uváděli, že dané služby tvoří soubor — tzv. upozornění: „nejedná se o balíček“ (dílní varianta B)**
- **Varianta 4 — zrušení směrnice a samoregulace**
- **Varianta 5 — modernizace směrnice a zahrnutí souborných služeb „jednoho obchodníka“**

Varianta 5 zahrnuje revizi stávající směrnice o souborných službách pro cesty za účelem objasnění její oblasti působnosti, a to prostřednictvím výslovného zahrnutí souborných služeb pro cesty „jednoho obchodníka“ a aktualizace a zlepšení několika ustanovení.

- **Varianta 6 — odstupňovaný přístup — modernizace směrnice, při níž by byla upravena problematika souborů prodávaných „jediným obchodníkem“ a „víceru obchodníky“, přičemž na cesty, s jejichž přípravou asistuje „víceru obchodníků“, by se vztahoval mírnější režim**

Tato varianta zahrnuje variantu 5 (všechna navrhovaná opatření politiky) doplněnou o rozšíření oblasti působnosti směrnice o souborných službách pro cesty s odstupňovaným přístupem:

– „souborné služby pořízené prostřednictvím „víceru obchodníků“, tj. všechny „nové souborné služby“, by podléhaly stejnému režimu jako předem stanovené souborné služby (včetně uplatnění plné odpovědnosti za uskutečnění souborné služby a povinnosti opatřit si ochranu v případě platební neschopnosti),

– cesty s asistovanou přípravou pořízené prostřednictvím „víceru obchodníků“ by podléhaly mírnějšímu režimu, který by byl omezen na ochranu v případě platební neschopnosti a rovněž povinnost jasným a zřetelným způsobem prohlásit, že každý poskytovatel služby bude výhradně smluvně odpovědný za výkon své služby (varianta 3B),

- **Varianta 7 – modernizace, při níž by se směrnice vztahovala na soubory služeb prodávané „jediným obchodníkem“ i na cesty, jejichž organizace byla zprostředkována „víceru obchodníky“**

Tato varianta zahrnuje varianty 5 a 6, přičemž veškeré cesty s asistovanou přípravou pořízené prostřednictvím „víceru obchodníků“ podřizuje stejným povinnostem jako souborné služby. To znamená, že by se všechny povinnosti a závazky použily i na cesty s asistovanou přípravou pořízené prostřednictvím „víceru obchodníků“.

- **Varianta 8 — „směrnice o cestování“**

Tato varianta zahrnuje variantu 7 doplněnou o rozšíření oblasti působnosti na všechny samostatné cestovní služby. Tato varianta by v zásadě uplatnila stejná pravidla pro všechny cestovní služby bez ohledu na to, zda je produkt nabídnut/zakoupen jako součást balíčku nebo jako samostatný produkt.

4.2. Vyřazené varianty politiky

Navrhuje se vyřadit variantu 8, jelikož většinu z nejčastějších problémů spotřebitelů se samostatnými cestovními službami lze úspěšně řešit v rámci stávajících horizontálních právních předpisů, pokud na vnitrostátní úrovni dochází k odpovídajícímu vymáhání předpisů.

5. POSOUZENÍ DOPADŮ

5.1. Posouzení varianty 2 — pokyny

Tato varianta předpokládá uchování směrnice o souborných službách pro cesty v její stávající podobě a přípravu pokynů. Mohla by se tak do určité míry zvýšit regulační jistota pro podniky a spotřebitele. Ve srovnání s výchozím scénářem má tato varianta potenciál snížit újmu spotřebitele jen velmi málo, a to v důsledku lepšího provádění směrnice o souborných službách pro cesty ze strany podniků a přísnějšího vymáhání předpisů v členských státech. Jelikož jsou však pokyny ze své podstaty právně nezávazné, tyto přínosy jsou nejisté.

5.2. Posouzení varianty 3 — označení souborné služby pro cesty (varianta A) a/nebo upozornění: „nejedná se o balíček“ (varianta B), doplnění jiných variant

Jak by spotřebitelé stále více přicházeli na to, že stejné označení platí v celé EU, varianta 3 A by pravděpodobně vedla k spravedlivější hospodářské soutěži mezi různými účastníky trhu, a mohla by proto posílit fungování vnitřního trhu. Označení by mohlo snížit míru újmy pro spotřebitele, neboť ti by byli schopni činit informovaná rozhodnutí. Uvedené upozornění (varianta B) bude podle všeho účinnější než označení souborné služby pro cesty, protože negativní informace by varovala ty spotřebitele, kteří by jinak mohli nakupovat nechráněné cestovní služby s chybným dojmem, že jsou chráněni. Náklady na dodržování předpisů u podniků v rámci této varianty jsou omezeny na jednorázové průměrné odhadované náklady 500 EUR na jednu společnost.

5.3. Posouzení varianty 4 — zrušení směrnice

Zrušení směrnice by mohlo snížit náklady na dodržování předpisů a administrativní náklady pro podniky o 10,5 až 12,5 EUR za soubornou službu, což by teoreticky mohlo vést ke snížení cen pro spotřebitele. Tyto přínosy by nicméně závisely na ochotě členských států zrušit své vnitrostátní právní předpisy. Většina členských států však pravděpodobně své předpisy v oblasti ochrany spotřebitelů souborných služeb pro cesty zachová. Proto může mít tato varianta také za následek ještě větší roztržitost vnitřního trhu.

5.4. Posouzení varianty 5 — modernizace směrnice a zahrnutí souborných služeb „jednoho obchodníka“

Varianta 5 by přispěla k lepšímu fungování vnitřního trhu v sektoru služeb pro cesty tím, že by odstranila právní roztržitost a nastolila rovné podmínky pro provozovatele. Některé neopodstatněné náklady na dodržování předpisů, např. ty, které se týkají pravidel pro brožury, budou odstraněny. Došlo by však ke zvýšení nákladů na dodržování předpisů pro nové souborné služby „jednoho obchodníka“, které by se dostaly do oblasti působnosti směrnice o souborných službách pro cesty. Za předpokladu, že na 50 % souborných služeb jednoho obchodníka se již stávající směrnice o souborných službách pro cesty vztahuje, činila by výše dodatečných nákladů na dosažení souladu s předpisy 335 až 424 milionů EUR (minimální odhad 7,5 a maximální odhad 9,5 EUR na nákladech na dodržování předpisů za soubornou službu). Tyto dodatečné náklady na dodržování předpisů, které odvětví ponese, budou vykompenzovány (přinejmenším částečně):

- snížením administrativních nákladů (395 milionů EUR),
- úsporami na nákladech vyplývajícími z vyjmutí služebních cest organizovaných cestovními manažerskými společnostmi z oblasti působnosti směrnice; úspora se bude pohybovat mezi 60 a 76 miliony EUR (minimální odhad 7,5 a maximální odhad 9,5 EUR na nákladech na dodržování předpisů za soubornou službu),
- vzájemným uznáváním ochrany v případě platební neschopnosti,

- zavedením omezení (v řádu dní) na poskytování alternativních služeb v případě dlouhotrvajících zásahů vyšší moci.

Jelikož se do oblasti působnosti směrnice o souborných službách pro cesty dostane více souborných služeb „jednoho obchodníka“ (tato varianta by zahrnovala přibližně 40 % rekreačních zájezdů) a některá pravidla by byla vyjasněna, míra újmy spotřebitelů by se snížila o 348 milionů EUR za předpokladu, že se bude směrnice o souborných službách pro cesty vztahovat na 50 % souborných služeb pro cesty „jednoho obchodníka“.

5.5. Varianta 6 — odstupňovaný přístup — modernizace směrnice, při níž by byla upravena problematika souborů prodávaných „jediným obchodníkem“ a „víceru obchodníků“, přičemž na cesty, s jejichž přípravou asistuje „víceru obchodníků“, by se vztahoval mírnější režim

Ve srovnání s variantou 5 by tato varianta více přispěla k lepšímu fungování vnitřního trhu v sektoru služeb pro cesty tím, že by odstranila právní roztržitost a nastolila rovné podmínky pro provozovatele. Celkové dodatečné náklady na dodržování předpisů by se daly odhadnout ve výši 528 až 654 milionů EUR ročně (minimální odhad 7,5 a maximální odhad 9,5 EUR na nákladech na dodržování předpisů za soubornou službu).

Tím, že by se na cesty s asistovanou přípravou „víceru obchodníků“ výlučně vztahovaly povinnost prohlásit, že se nejedná o soubornou službu, a povinnost zajistit ochranu v případě platební neschopnosti, by se zvýšila transparentnost pro spotřebitele a zajistila spravedlivá hospodářská soutěž a současně by se zamezilo zbytečným nákladům, které souvisí s plněním všech povinností vztahujících se na souborné služby.

Tento mírnější režim by byl zvláště přínosný pro malé a střední podniky, které v současné době prodávají souborné služby „jednoho obchodníka“ i souborné služby „víceru obchodníků“, neboť by pro ně mohlo být obtížné převzít odpovědnost za plnění všech služeb poskytnutých různými obchodníky. Tyto společnosti by měly možnost své obchodní činnosti přizpůsobit tak, aby se na ně vztahovaly pouze některé požadavky směrnice o souborných službách pro cesty (ochrana v případě platební neschopnosti a povinnost uvést upozornění: „nejedná se o balíček“). Není možné přesně vyčíslit, kolik podniků by tak učinilo. Naproti tomu za předpokladu, že 25 % souborných služeb „jednoho obchodníka“ a 50 % souborných služeb „víceru obchodníků“ by se v budoucnosti prodávalo jako cesty s asistovanou přípravou, celkové dodatečné roční náklady na dodržování předpisů, pokud jde o variantu 6, by se daly odhadnout na 386 až 444 milionů EUR ročně (minimální odhad 7,5 a maximální odhad 9,5 EUR na nákladech na dodržování předpisů za soubornou službu).

Pokud jde o spotřebitele, jejich újma by se v situaci, kdy by se do oblasti působnosti směrnice o souborných službách pro cesty dostalo více souborných služeb, mohla podle odhadů snížit o 508 milionů EUR. Za stejného předpokladu, jaký je uveden výše, tj. že někteří obchodníci by mohli přizpůsobit své obchodní modely a již by souborné služby neprodávali, by se ale roční míra újmy pro spotřebitele mohla podle odhadů snížit o 430 milionů EUR. Upozornění: „nejedná se o balíček“ by navíc spotřebitelům umožňovalo činit informovaná rozhodnutí.

5.6. Posouzení varianty 7 — modernizace, při níž by se směrnice vztahovala na soubory služeb prodávané „jediným obchodníkem“ i na cesty, jejich organizace byla zprostředkována „víceru obchodníky“

Podobně jako varianta 6 i toto řešení by přispělo k lepšímu fungování vnitřního trhu v sektoru služeb pro cesty. Avšak tím, že by tato varianta zahrnovala všechny cestovní služby „víceru obchodníků“ a znamenala by jejich podřízení všem povinnostem vyplývajícím ze směrnice o souborných službách pro cesty, by se vytvořily nepřiměřené a nespravedlivé náklady pro společnosti, které působí pouze jako zprostředkovatelé, neboť by nemusely být schopny

zaručit plnění všech služeb zahrnutých v kombinaci cestovních služeb. Celkové dodatečné náklady na dodržování předpisů by se daly odhadnout ve výši 610 až 773 milionů EUR ročně (minimální odhad 7,5 a maximální odhad 9,5 EUR na nákladech na dodržování předpisů za soubornou službu). Tato varianta by dále zvýšila počet spotřebitelů chráněných směrnicí o souborných službách pro cesty a snížila by roční míru újmy pro spotřebitele o 593 milionů EUR.

6. SROVNÁNÍ VARIANT

Varianta 6 („odstupňovaný přístup“), včetně dílčí varianty 3 B, má ve srovnání s jinými variantami řadu výhod. Skutečně splňuje stanovené cíle politiky, neboť by se díky ní zajistily rovné podmínky a bylo by dosaženo toho, že by náklady na dodržování předpisů pro nové subjekty, spadající do její revidované oblasti působnosti, byly přiměřené. Tato varianta rovněž nabízí mírnější režim, který by byl zvláště přínosný pro malé a střední podniky a mikropodniky, jež by nemusely být schopny převzít odpovědnost za plnění různých služeb zahrnutých v kombinaci cestovních služeb. Pokud jde o spotřebitele, varianta 6 by znamenala značné snížení újmy pro spotřebitele v důsledku rozšíření své oblasti působnosti, zajištění ochrany v případě platební neschopnosti pro všechny druhy cest s kombinovanou přípravou, vyjasnění některých zastaralých a nejasných pravidel stávající směrnice a zvýšení transparentnosti informací poskytovaných spotřebitelům. Dosahuje se díky ní přiměřené rovnováhy mezi zájmy podniků a spotřebitelů, neboť se v ní řeší pouze ty situace, kde konkrétní aspekty spotřebitele upozorňují na to, že kupují soubornou službu, a zároveň se na situace, kdy je souvislost mezi nabízenými službami méně výrazná, uplatňuje „mírnější režim“ pouze s některými požadavky směrnice o souborných službách pro cesty (ochrana v případě platební neschopnosti a povinnosti informovat).

7. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Proces monitorování a hodnocení by se měl zaměřit na cíle určené při vymezení problému. Nejpozději pět let po uplynutí lhůty pro provedení směrnice do vnitrostátního práva by měla být Evropskému parlamentu a Radě předložena zpráva o jejím uplatňování.